

ایران زندگی

گفت و گوی «ایران» با اساتید علوم ارتباطات درباره چاپ و ضرورت فعالیت رسانه های مکتوب در ایام نوروز

مطبوعات تعطیل بردار نیستند

گروه اجتماعی/ سالهاست درین اصحاب رسانه، مسئولان و بسیاری از صاحبانظران اجتماعی، فرهنگی و سیاسی موضوع تعطیلی مطبوعات و عدم فعالیت آنها در ایام خاص و از جمله تعطیلات نوروزی که معمولاً هم طولانی است مورد سؤال و بحث بوده است. برخی از کارشناسان معتقدند، هر چند به دلیل تصمیمات ستاد ملی مدیریت کرونا و تبعات ناشی از این بیماری برای مدت موقتی چاپ مطبوعات مکتوب به تعویق افتاده است اما وظیفه و رسالت مهم وداتی مطبوعات آگاهی بخشی است. از این رو هنگام وقوع برخی از اتفاقات و تحولات نیاز مند پوشش خبری از سوی مطبوعات هستیم و به هیچ عنوان نمی توان گفت که فعالیت رسانه ها بخصوص

۱ تأثیر گذاری مطبوعات در شرایط بحرانی

مجید رضاییان
استاد دانشگاه
و پژوهشگر
ژورنالیسم

رو زمانه نگار ی دارای ژانرهای مختلفی نظیر ژانر روزنامه نگاری خبری، توسعه، تحقیقی و تحلیلی است. در شرایط فعلی روزنامه نگاری تحلیلی به عنوان یک ژانر مسلط در جهان، با مطبوعات شناخته می شود. از این رو چرخه روزنامه نگاری تحلیلی با عدم چاپ مطبوعات قطع خواهد شد. در حقیقت شکست وقطع چرخه روزنامه نگاری تحلیلی، در خیرگزارای های رسمی و حرفه ای و همچنین در مطبوعات مکتوب اتفاق

می افتد. البته بعد از این دو نهاد اطلاع رسانی می توان شبکه های خبری تصویری و تلویزیونی که به نوعی خبر تولید می کنند را هم یکی از حلقه های این چرخه دانست. آنچه که مسلم است، توجه به این نکته است که در کشور ما در میان هجمه اخبار جعلی و شایعات موجود در فضای وب و شبکه های مجازی، بار روزنامه نگاری تحلیلی و درست و جزئیات روزنامه نگاری خبری، بر عهده خبر گزاران ها و مطبوعات مکتوب است. معمولاً هنگامی که در فضای وب یا در شبکه های اجتماعی خبری را مطالعه می کنیم برای یافتن پاسخ پرسش ها یا برای های ایجاد شده نسبت به آن خبر و به طور کلی آگاهی از تحلیل های صحیح مربوط به آن خبر به مطبوعات قوی، محکم و تحلیلی مراجعه می کنیم. مطبوعاتی که نبود آنها می تواند به ابهام در درک صحیح پدیده ها، امروزه در همه جای دنیا شیوع بیماری کرونا به یک بحران تبدیل شده است، اما این امر نه تنها مانع انتشار مطبوعات نشده بلکه اقتضات شیوع این بیماری نحوه توزیع مطبوعات را تغییر داده است. معتقدم انتشار مطبوعات در کشور ما نیز نباید متوقف

می شد. هر چند این موضوع موقتی است اما می تواند پایه بسیاری از تصمیم گیری های بعدی در مسائل و اتفاقات آینده باشد. این در حالی است که مطبوعات همواره در بحران ها و مشکلات و اتفاقات جاری در جامعه اثرگذار بوده اند از این رو باید با توجه به نیازهای موجود به مطبوعات کمک شود تا در بحران کرونا خود را باز یابی و نقشی موثر ایفا کنند. تغییر سیستم توزیع یکی از همین اقتضات است که به شمار می آید. به این صورت که به ها کمتر دیده شوند و در مقابل سیستم ارسال روزنامه برای مشترکین با رعایت نکات بهداشتی بیشتر مورد توجه قرار گیرند. این امر می تواند به روزنامه نگاری تحلیلی که در همه جای دنیا مورد توجه است رسمیت ببخشد.

گاهی بیان می شود تیراژ مطبوعات کم شده،

بنابر این توقف آن هم مشکلی ایجاد نمی کند. این تصور و طرز فکر به هیچ وجه درست نیست چرا که گاهی بنا به شرایط ممکن است تیراژ یک روزنامه کاهش یابد اما مشاهده می شود که مطالب آن روزنامه ۸ الی ۹ برابر و حتی تا ۲۰ برابر تیراژ چاپ شده، در فضای وب دیده می شود و کانون های تصمیم گیری را تحت تاثیر قرار می دهد. حقیقت این است که در شرایط کنونی مطبوعات با طرح مسائل و مشکلات در تصمیم گیری های صحیح اثرگذار بوده اند. پیاده سازی طرح فاصله گذاری اجتماعی توسط مسئولین که یکی از مهمترین راه حل های غلبه بر بحران کرونا به شمار می آید نمونه ای از نقش غیر قابل انکار مطبوعات در تصمیم گیری های اخیر است. بنابر این نمی توان تاثیر مطبوعات در این شرایط بحرانی را نادیده گرفت. در حال حاضر همان گونه که پزشکان در خط مقدم مبارزه با بحران کرونا هستند، روزنامه نگاران و مطبوعات نیز در میان مجمه خبر های جعلی و شایعات موجود در فضای مجازی پناهگاه مردم به شمار می آیند.

بیم و امید های زندگی در پسا کرونا

گروه اجتماعی/ با شیوع ویروس کرونا در ایران و جهان تمامی مناسبات اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی، دینی و... تحت الشعاع بحران های ناشی از این بیماری قرار گرفته است به طوری که اکثر جامعه شناسان و فعالان حوزه های اجتماعی معتقدند ساختار های مدیریتی و زندگی افراد جامعه پس از کرونا با تغییرات و دگرگونی های اساسی مواجه خواهد شد این وضعیت البته روابط اجتماعی مردم را بیش از سایر مولفه ها تحت تأثیر قرار داده است، در این مدت، روابط مجازی و تشکیل گروه های خانوادگی بیش از هر چیز بار سنگین ارتباطات اجتماعی را بدوش کشیده است. مردم خود نشان را با این شرایط وفق داده و روابط آنها در سایه تغییرات اساسی، از نو باز تعریف شده است، پیام تبریک ها و تسلیت ها از موقعیت های ضروری به مجازی تغییر کرده و کسب و کار های اینترنتی و خرید های از راه دور، مانند در خانه را به یک فرصت تبدیل کرده اند، فرصتی برابر که در یک همه گیری اجتماعی به خلق نهضت کتابخوانی،

تداوم گذشته با تعدیل های خردمندانه

سعید حسینی
سرپاج زاده
رئیس انجمن
جامعه شناسی ایران

به نظر من در حال حاضر مساله اصلی جامعه ایران و شمار زیادی از کشورهای جهان، چگونگی گذر کم مخاطره تر و در عین حال سریعتر از این مرحله و بازگشت به شرایط کنترل شیوع این ویروس است. همگی باید همه توان فکری و عملی خود را روی این دوره گذار و کاهش تلفات آن و حمایت از افراد، قشر ها و گروه های آسیب پذیر به خصوص فرودستان جامعه متمرکز کنیم. اما برای پیش بینی دوره بعد از کرونا باید مبنایها و مفروضاتی داشت. مفروضات من این است: جهان اجتماعی ما را در وهله اول، ساختار های زیستی، روانی انسان ها می سازند. این ساختار ها با توجه به تفاوت های فرهنگی که وجود دارد، تقریباً در همه جهان بنیان های مشترک و مشابهی دارد. شاهد این مدعا مشابهت واکنش های صورت گرفته به شیوع کرونا در همه جوامع بوده از هراس اولیه و مجرم بخش قابل توجهی از مردم به فرونگاه ها برای خرید اقلام و کلاه های بهداشتی و پزشکی و مواد خوراکی و گران و کمیاب

لزوم تصحیح نحوه نگاه ما به جامعه پسا کرونا

جابر رحمانی
استادشاس
پژوهشگرده مطالعات
فرهنگی و اجتماعی

شیوع ویروس کرونا سبب شده شیوع زندگی ما از جزئی ترین موارد آن مثل عادت های حرکت دست و نظافت آن را از رویه های اصلی و بزرگی مانند روابط بین المللی و اقتصاد جهانی دچار تغییرات بزرگی شوند و همه آنها در شرایط فعلی به تعویق در آیند. اما آنچه این روز ها اهمیت بسیاری یافته است، پرسش از جهان پسا کرونایی در ایران و جهان است که ندغدغه بسیاری از متخصصان فهم این جهان است. در این میان هر یک از افراد از منظر خود سعی دارند این جهان پسا کرونایی را ترسیم و پیش بینی کنند. برخی از جهان شناسانی ترو آرمانی را که آدم ها در بسیاری از رزوال های غلط زندگی شان باز اندیشی کرده اند صحبت می کنند و برخی هم از سیاه تر شدن و ریداکل تر شدن برخی از جوه منفی زندگی. آینده صحبت کرده اند. اما به نظر می رسد این نوع مواجهه پیشگوییانه با جهان پسا کرونایی در دوزخ خودش در چار یک تناقض کلیدی است؛ اینکه جهان پسا کرونا گویی

شدن آنها، تا بر خوردهای خوش بینانه و گاه سهل انگارانه اکثر سیاستمداران در مواجهه با این مساله، و نهایتاً، ترجیح واوولیت دادن به سلامت جسمی به عنوان نیاز مبنایی همه انسان ها در همه جوامع در مقابل نیاز های اقتصادی و فرهنگی بر اساس نظریه مازلو؛ به نحوی که همه فعالیت های جمعی خانوادگی، دینی، هنری، توریستی ، آموزشی و نیز فعالیت های اقتصادی برای حفظ سلامت افراد و جامعه در همه کشور های در گیر تعطیل شدند. جهان اجتماعی ما به صورت غالب بر بنیاد عقلانیت مدرن و همه نهاد های اقتصادی و سیاسی بر آمده از آن شکل گرفته است و پدیده های مثل برجسته شدن همزمان فردیت و هویت های شهروندی و مدنی، نهادینه شدن نظام های اداری دیوانسالار و بوروکراتیک در همه عرصه های زندگی، انقلاب رسانه ای و جهانی شدن اقتصاد و فرهنگ از جلوه های این عقلانیت مدرن هستند. این ساختار ها برقرار، ریشه دار و تأثیر گذارند و بعد از مهار پاندمی کرونا و گذر از نیاز اساسی امنیت جانی و سلامت، با هم به دوام خود ادامه می دهند و خود را باز سازی می کنند. با این پیش فرض، به نظر من جهان اجتماعی پس از کرونا تداوم بدون جهان اجتماعی قبلی است، لذا با این تفاوت که ممکن است - و بسیار

از پیش و فارغ از اراده ما انسان ها تعیین شده است. از این منظر می توان گفت طرح سؤال بالا، نوعی جزئی گرایی و تقدیر گرایی در بدن خودش دارد. جهان پسا کرونایی مانند هر آینده دیگری که انسان ها بتوانند تصور کنند، از پیش تعیین شده نیست، بلکه محصول عملکرد و رفتار های فردی و جمعی ما آدم هاست. این اعضای جامعه هستند که آینده خودشان را فردی و جمعی می سازند. این ساختن لزوماً به معنای آنست که آنها هدفی را حتماً مدنظر قرار بدهند و تلاش کنند آن را برسانند بلکه حتی فعالیت در برابر شرایط پیش آمده نیز خودش یک نوع انتخاب و واکنش از سوی اعضای جامعه است. لذا آدم ها و اعضای یک جامعه چه از طریق انتخاب هایی که برای رفتار های شان انجام می دهند و چه از طریق انتخاب منفعل بودن، می توانند آینده را به شیوه خاص خودشان بسازند. جامعه پسا کرونایی محصول انتخاب های امروز و فردا و عملکرد های ماست. اما مساله مهم آنست که ما می خواهیم جهان پسا کرونایی چگونه باشد؟ هر انتخابی داشته باشیم، مستلزم کنشگری ها و عملکرد های خاصی از جانب ما است. با مرابقت گروه های اجتماعی که به عنوان مثال، کاهلی به مراقبت های بهداشتی وعدم مشارکت در ست در سیاست های بهداشتی

امیدوارم که - بر اساس این تجربه در برخی از زمینه ها باز اندیشی ها و تعدیل های صورت گیرد. مثلاً در رسمیهار اعتقادات دینی، سوبه ها و تفاسیری عقلانی از آ ز سنت های دینی که توان سازگاری با علم جدید را داشته تر هستند در تقویت شوند و از گرایش به خرانه های غیر عقلانی کاسته شود. در افکار عمومی حساسیت نسبت به سبک های زندگی تهدید کننده محیط زیست بیشتر شود و بر اساس این خود آگاهی تقویت شده محیط زیستی، سبک های زندگی مبتنی بر مصرف متظاهرةن و تمجلی کمتر شود. در نظام حکمرانی و تصمیم گیری، توجه به عقلانیت کار شناسانه و دانش محور و نیز مبنای قرار گرفتن خیر جمعی تقویت شود. در روابط خانوادگی و اجتماعی عواطف مبتنی بر خیر عمومی و توجه به دیگران و نیاز های آنان به عنوان انسان های همنوع تقویت شود و همبستگی اجتماعی به عنوان یک ضرورت برای غلبه بر مشکلات بهتر فهمیده شود. خلاصه، باید تلاش کرد و امیدوار بود که تجربه این بحران بزرگ، دو عنصر عقلانیت و خرمنمدنی از یک سو و عواطف مبتنی بر نوع دوستی و دیگر خواهی را از سوی دیگر در جوامع تقویت و در زندگی فردی و جمعی نهادی کند و جهان پس از کرونا جهانی انسانی تر باشد.

و درمانی برای رفع بحران کرونا، قطعاً نقش مردم و نهادهای مدنی در قدرت جامعه را کمتر خواهد کرد و فرصتی برای رشد قدرت ای را تمهیت خواه فراهم می شود. در حالی که مشارکت مدنی مردم و نهادهای فرهنگي در حل بحران، ما را به سمت نظام های سیاسی تکثر گرا تر و دموکراتیک تری هدایت خواهد کرد. برای همین مردم باید بداند تک تک کنش های شان و انتخاب های شان، خشت های لازم برای بر ساخت آینده خودشان و جامعه شان را فراهم می کند. وقتی آینده را محصول از پیش تعیین شده بدانیم، گویی پیش از هر چیز، از خودمان رفع مسئولیت می کنیم، در حالی که باید مسئولیت خودمان برای ساختن آینده خودمان را بپذیریم. این امر مستلزم پرسشگری درست و پاسخدهی مناسب به پرسش هاست. برای همین سؤال محوری ما از خودمان باید این باشد که « چگونه جامعه ای را پس از کرونا می خواهیم بسازیم؟ باید با باز اندیشی در گذشته و انتخاب درست، آینده روشنی را برای خودمان بسازیم. تغییرات آینده پسا کرونایی، در عملکرد ها و انتخاب های امروز ما نهفته است. بذر آینده را ما هستیم که در امروز و امروز کاشته ایم و می کاریم. آینده پسا کرونایی نیز طبعاً نتیجه رفتار امروز ما خواهد بود.

حال و روز کودکان کار و خیابان در روزهای سخت کرونایی

روزی که شیشه اتومبیل ها پایین باشد

کرونا یا نبودن روزنامه نگاری

دکتر حسن نمک
دوست تهرانی
استاد ارتباطات

ستاد ملی مقابله با کرونا در اقدامی بی سابقه در تاریخ رسانه های ایران و ناهمگن با انتشار روزنامه در بسیاری از کشورهای درگیر، انتشار روزنامه های چاپی را موقتاً ممنوع کرده است. دلیل اعلام شده همه این احتمال عنوان شده که فرآیند تولید، انتشار و توزیع روزنامه ها ممکن است به شیوع بیماری کرونا دامن بزند. در باره درست یا نادرست و قانونی یا غیر قانونی بودن این اقدام پیش تر بحث شده است. نگارنده قصد دارد از وجه دیگری به موضوع بپردازد. خاصه به این دلیل که قبل تر برخی مقامات و صاحب نظران و در این روزگار کرونایی، شماری از همکاران روزنامه نگار در رسانه های جریان اصلی، مطبوعات چاپی را، اصولاً و بیش از پیش، دچار بحران محتوا و مخاطب می دانند و ضرورت و موضوعیت انتشار آنها را در ایران منتفی می شمرند. به زعم آنها می توان به طور کلی از مطبوعات، به دلیل بی اثر بودن و نبودن اقبال مخاطبان، چشم پوشید و جای روزنامه های چاپی را به رسانه های آنلاین داد؛ در مجموع و خلاصه اینکه دیگر باید روزنامه در معنای متعارف آن را به خاطره تاریخ سپرد. من مایه بحث حاضر این است که اما این رویکرد، نادیده گرفتن و پنهان کردن مساله اصلی است. در واقع، همه اشکال گوناگون روزنامه نگاری در ایران، اعم از چاپی، آنلاین، چند رسانه ای و رادیو و تلویزیونی به نحوی عمیق و همه جانبه رفتار پذیر هستند. اگر به دلیل بحران ماهوی و تطبیلی مطبوعات چاپی حکمی را بواشد باید اصولاً قضیه رسانه های خبری در ایران را «رسانه به اتفاق موضوع» فرض کرد. درباره علت های بحران بسیار حقیقه و نوشته شده است و باز هم باید درباره آنها، که بسیار مهم هستند و پرداختن به آنها برای جامعه ایران حیاتی است، بگویم و بشنوم، لیکن فراغ از دلایل، فهرست بخشی از واقعیت های حالات در دید فضای رسانه ای کشور از این قرار است:

• بحران بی توجهی و بی اعتمادی فزاینده به محتواها و ریزش مخاطبان • بحران اقتصادی • بحران ساختار و سازمان • بحران حقوقی • بحران سانسور، خود سانسوری و نبود آزادی بیان • بحران فقدان استقلال حرفه ای و استقلال تحریریه ای • بحران مالکیت و مدیریت حکومت و دخالت همه جانبه آن در مقررات رسانه ها • بحران سیاست زدگی و تبدیل شدن رسانه ها به ابزار تبلیغات سیاسی و پروپاگاندا • بحران منابع انسانی، آموزش، تجربه و دانش اندوزی، افول رویه و انگیزه و بیاز هم باید درباره آنها، که بسیار مهم هستند و پرداختن به آنها برای جامعه ایران حیاتی است، بگویم و بشنوم، لیکن فراغ از دلایل، فهرست بخشی از واقعیت های حالات در دید فضای رسانه ای کشور از این قرار است:

• بحران بی توجهی و بی اعتمادی فزاینده به محتواها و ریزش مخاطبان • بحران اقتصادی • بحران ساختار و سازمان • بحران حقوقی • بحران سانسور، خود سانسوری و نبود آزادی بیان • بحران فقدان استقلال حرفه ای و استقلال تحریریه ای • بحران مالکیت و مدیریت حکومت و دخالت همه جانبه آن در مقررات رسانه ها • بحران سیاست زدگی و تبدیل شدن رسانه ها به ابزار تبلیغات سیاسی و پروپاگاندا • بحران منابع انسانی، آموزش، تجربه و دانش اندوزی، افول رویه و انگیزه و بیاز هم باید درباره آنها، که بسیار مهم هستند و پرداختن به آنها برای جامعه ایران حیاتی است، بگویم و بشنوم، لیکن فراغ از دلایل، فهرست بخشی از واقعیت های حالات در دید فضای رسانه ای کشور از این قرار است:

• بحران بی توجهی و بی اعتمادی فزاینده به محتواها و ریزش مخاطبان • بحران اقتصادی • بحران ساختار و سازمان • بحران حقوقی • بحران سانسور، خود سانسوری و نبود آزادی بیان • بحران فقدان استقلال حرفه ای و استقلال تحریریه ای • بحران مالکیت و مدیریت حکومت و دخالت همه جانبه آن در مقررات رسانه ها • بحران سیاست زدگی و تبدیل شدن رسانه ها به ابزار تبلیغات سیاسی و پروپاگاندا • بحران منابع انسانی، آموزش، تجربه و دانش اندوزی، افول رویه و انگیزه و بیاز هم باید درباره آنها، که بسیار مهم هستند و پرداختن به آنها برای جامعه ایران حیاتی است، بگویم و بشنوم، لیکن فراغ از دلایل، فهرست بخشی از واقعیت های حالات در دید فضای رسانه ای کشور از این قرار است:

شمار مبتلایان به کرونا در کشور به ۵۳۱۸۳ نفر رسید

سختگویی وزارت بهداشت آخرین آمار مبتلایان، بهبود یافتگان و جان باختگان کرونا را اعلام کرد. در گزارش ایستاکر کانونش جهانبور درباره آخرین وضعیت کرونا در کشور، گفت: از ظهر روز پنج شنبه تا ظهر روز جمعه و براساس معیارهای قطعی تشخیصی، ۲۷۱۵ بیمار جدید مبتلا به کووید ۱۹ در کشور شناسایی شدند و مجموع بیماران شناسایی شده برائز این بیماری به ۵۳ هزار و ۱۸۳ مورد رسید. دوامه داد: خوشخبتانه تا کنون ۱۷ هزار و ۹۳۵ نفر از بیماران بهبود یافته و ترخیص شده اند. گفت: متأسفانه تا ظهر روز جمعه ۱۳۴ نفر از بیماران مبتلا به کووید ۱۹ در کشور جان خود را از دست دادند و مجموع درگذشتگان برائز این بیماری در کشور به ۳۲۹۴ نفر رسید. جهانبور افزود: ۴۰۳ نفر از بیماران در وضعیت شدید این بیماری قرار دارند.

نمکی: بازگشایی کلیه مشاغل با مسئولیت ستاد ملی

وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در نامه ای به رئیس جمهوری اعلام کرد که نامه وزارت صمت مبنی بر بازگشایی کلیه مشاغل بانفش، مسئولیت و جایگاه ستاد ملی مقابله با کرونا مغایرت دارد. صمت نمکی روز جمعه در نامه ای به حسن روحانی اعلام کرد که نامه قائم مقام وزارت صنعت، معدن و تجارت مبنی بر بازگشایی کلیه مشاغل و مراکز کسب و کار که با استان ها ابلاغ شده با تصمیم ستاد ملی مقابله با کرونا مغایر است. وزیر بهداشت در این نامه به رئیس جمهوری نوشت که شعله های تصمیم آتش به اختیار هر دستگاه دولتی، غیر دولتی، فرهنگی و مذهبی که مورد تأیید نباشد، دامن نظام سلامت و معتاقین آن رخصت کشور را خواهد گرفت. نمکی در این نامه اعلام کرد که کاهش التهاب اولیه و شرایط مناسب تر کشور در مقابل مجرم ویروس کرونا علاوه بر مرحمت الهی، آثار مدل مدیریت مبتنی بر کارشناسی، تدبیر و حمایت جمعی و کام های برنامه ریزی شده است و حرکت نسجیده و غیر منطبق با نظر کارشناسی می تواند آسیب های غیر قابل جبرانی به دنبال داشته باشد که امکان ایستادن نظام سلامت را هم در دست دایم ووار در یک مسیر برهنه نیست.

■ **پاسخ وزارت صمت به اعتراض وزیر بهداشت**

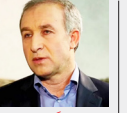
نامه قائم مقام وزارتخانه وزارت صنعت، معدن و تجارت به سازمان های استانی براساس دستور رئیس جمهور برای تأمین اقلام مربوط به مبارزه با کرونا و کالاهای مورد نیاز مردم بوده است و به معنی بازگشایی واحدهای صنفی و کسب و کارها نیست.

محمدهادی هرقانی
استاد علوم
ارتباطات

بحث تعطیلی مطبوعات در ایام نوروز چند سالی است که بعد از عید و همزمان با آغاز به کار رسانه ها مطرح می شود. برخی از کارشناسان هم انتقاد می کنند که چرا مطبوعات ایران در ایام نوروز تعطیل هستند؟ در اینجا لازم است تأکید کنیم قبل از انقلاب و حتی چند سال بعد از پیروزی انقلاب هم مطبوعات در ایام عید تعطیل نبودند بلکه همه روزنامه نگاران مکلف بودند از روز سوم نوروز در محل کار حاضر شوند و نشریات هم منتشر می شدند اما تعطیلات به هیچ عنوان قابل قبول نیست و در هیچ جای دنیا هم سابقه ندارد که مطبوعات در کشوری به مدت دو هفته تعطیل شوند. اما اکنون سسی سالی است که تقریباً هرسال با تعطیلات عید روزنامه نگار ها هم تعطیل می شوند که از نگاه من این یکی از تصمیم های عجیب و غریب مدیران مطبوعاتی در کشور است که نه توجیهی دارد و نه معنادار است. ما باید ببینیم که اطلاع رسانی و آگاهی بخشی برای جامعه و مردم تعطیل برادر نیست. کار ما پیوسته است و معتقدم تعطیلات ۱۵ روزه نوروز ضربه بسیار سنگینی به نظام رسانه ای و اطلاع رسانی کشوری می زند در چند سال گذشته هم به لحاظ خبری اتفاقات زیادی در نوروز افتاد که جای مطبوعات ما برای پوشش این تحولات خالی بود. از سوی دیگر حضور نامدین مطبوعات در نوروز بسیار مهم است. متأسفانه در حال حاضر تیراژ رسانه های مکتوب ما است، چرا که مطبوعات با تیراژ زنده هستند. اما دامنه این تأثیر به ویژگی های اجتماعی در این ایام حضور داشته باشد چرا که رسانه ها مسئولیت اجتماعی دارند و همین حضور سرمایه اجتماعی را به وجود می آورد بنده فکر می کنم هنوز عصر نادیده گرفتن نسخه کاغذی فرانسیده است. در جامعه هنوز افرادی هستند که علاقه مند به خواندن نسخه های کاغذی اند.

کاهش فاصله اجتماعی

امیرحسین کراروند
جامعه شناس

در کشورهایی با پهنه اقتصادی ضعیف بیش از سایرین آسیب می بینند، باید به این نکته توجه داشت که بیش از ۵۰ درصد مردم ایران در بخش خدمات فعالیت می کنند و متأسفانه یکی از تأثیرات جدی کرونا در این حوزه بوده است. اگر گردش مالی در این حوزه ضعیف شود، عوارض اجتماعی، فرهنگی و حتی امنیتی به دنبال خواهد داشت و بحران آن از آینده سخت خواهد بود. دولت باید برای این قشر برنامه داشته باشد، در غیر این صورت ضرب آسبب های اجتماعی نسبت به گذشته تشدید می شود. یکی از مطرح اشتباهی که در درباره طرح فاصله گذاری اجتماعی معطر می شود، بحث فاصله اجتماعی است، در حالی که باید از عنوان فاصله گذاری فیزیکی استفاده کرد، مردم از نظر فیزیکی دور شده اند، اما حمایت های اجتماعی از خانواده، اقشار ضعیف و گروه های آسیب پذیر ادامه دارد، بنابر این فاصله اجتماعی که شد است نه زیاد؛ و ما باید این فاصله را بشدت کاهش دهیم. اما پس از بازگشت به روال عادی در دوران پسا کرونا، فضاهای فیزیکی قطعاً جایگویی فاصله گذاری نیست، از طرفی ریسک شروع فعالیت در این دوران بسیار بالاست، برخی کارفرمایان قادر به تأمین مالی کارندان خود نیستند و این در صورتی امکان پذیر است که از آنها حمایت های مالی، بیمه ای و مالیاتی صورت گیرد. تا زمانی که مراکز آموزشی، تفریحی و دولتی رسماً کار خود را شروع نکنند، شرایط به حالت عادی بر نمی گردد، چراکه مردم دچار سوءسواس فکری و روانی شده اند و این شرایط به آنها اجازه دهد برود و وارد یک مسیر برهنه خدمات برگردند، حتی اگر داروی آن کشف شود هم نگرانی ها کمابان وجود دارد و این نیازمند مشاوره روان شناسی و مددکاری اجتماعی است. ضمن آنکه مایک فرصت طلایی برای بهنگام کار هم در دست دایم ووار در یک مسیر برهنه شدیم، البته مردم مشارکت خوبی داشته اند، اما اعتماد و سرمایه اجتماعی همچنان پایین است و باید به این موضوع توجه کرد.